

Assemblea de delegats de MCS

Els primers dies de febrer ha tingut lloc a Madrid l'Assemblea de Delegats de Mitjans de Comunicació Social de la CEE. Tres dies molt aprofitats pels bons continguts oferits pels conferenciantes buscant tots fer-nos millorar la tasca del portaveu dins de les respectives delegacions de medis dels nostres bisbats. Aquest era el primer objectiu de la trobada.

L'assemblea s'ha desenvolupat en un clima propici per compartir experiències del món de la comunicació i plantejar nous reptes, sempre amb transparència, veritat i diàleg, servint les persones que ens escolten o llegeixen.

El nostre bisbe Joan, president de la Comissió de Mitjans de Comunicació Social de la CEE, ha encoratjat els periodistes i comunicadors a cercar l'excel·lència en el treball, «una excel·lència que recorre el camí de la pre-

ocupació per la humanitat, de la proximitat amb els qui pateixen i del servei als altres», paraules dites durant la cerimònia de lliurament dels premis Bravo 2013. Amb aquests premis l'Església reconeix la tasca d'aquells professionals que en els diferents mitjans del món de la comunicació s'han distingit pel servei a la dignitat de l'home, els drets humans i els valors evangèlics. Federico Lombardi, portaveu de la Sala Stampa (oficina de premsa del Vaticà), va rebre de mans de Mons. Piris el premi Bravo especial, destacant en la seva intervenció la necessitat de ser transparent i proper per aconseguir una millor comunicació.

Una novetat molt apreciada per tots els delegats i equips ha estat el fet de poder participar en aquest acte del lliurament de premis amb el que ha clos l'assemblea.

Vida Creixent ha estat de festa

Al caure la festa dels patrons de Vida Creixent en diumenge, es va avançar la seva celebració al dissabte dia 1 de febrer. Prop de 90 persones ens vam trobar a la casa de l'Església, Acadèmia Mariana. A les 10.30 h va començar la trobada amb una oració dirigida per Mn. Xavier Batiste i, a continuació, Mn. Antoni Agelet ens va parlar sobre «Els nostres patrons segons l'Evangeli». Simeó es l'home just i fidel, que agraeix Déu haver-li permès arribar a veure la vinguda del Salvador, i Anna, dona contemplativa, és la que anun-

cia el que els ulls han vist aquell dia. Després, va venir l'assemblea i la celebració de l'Eucaristia, concelebrada per Mn. Xavier Batiste, junt amb els altres consiliaris del nostre moviment. La festa es va cloure amb un dinar de germanor.

Cal destacar la intervenció del nostre president, Xavier Pelegrí, i dels representants dels diversos grups de Vida Creixent, així com l'actuació de diverses actuacions artístiques per part de membres del moviment.

Josep M. Condal

AJUDANT A VIURE

Anem a trobar-nos amb Pere

Amés d'algunes trobades amb el Papa que els bisbes tenim ocasió de viure per diferents motius, n'hi ha una de més oficial i sistemàtica que hem d'acomplir periòdicament amb aquell que ha rebut del Senyor l'encàrrec i la capacitat de confirmar als seus germans (Lc 22,32). Oficialment es diu «Visita ad limina apostolorum» (al llindar dels

apòstols) i en ella presentem la situació de les nostres Esglésies diocesanes, mantenint un valuós intercanvi sobre la preocupació per la vitalitat de l'Església, els reptes i dificultats, les inquietuds i esperances de la nostra acció pastoral. És una bona manera d'enfortir els vincles estretíssims que ens uneixen amb la Seu Apostòlica.

El bisbe de Roma, successor de l'apòstol Pere, és el Pastor universal, principi i fonament visible de la comunió i de la unitat de l'Església, i el papa Francesc ho està complint d'una manera admirable, exercint la caritat pastoral i guiant el Poble de Déu. De fet, molts ho estan valorant, inclosos no creients, i aprecien l'autoritat moral i el servei impagable que el Papa presta al món defensant els drets humans, la dignitat de la persona i la causa de la pau.

Moltes coses han canviat en l'àmbit social, econòmic i també religiós, donant pas a maneres de pensar i viure que ens afecten a tots i que a tots ens interessa il·luminar evangèlicament. Els bisbes, atenent als problemes i expectatives de les nostres comunitats davant aquestes noves situacions, ens sentim interpel·lats a procurar acompanyar els germans amb iniciatives pastorals adients. Cal ajudar-nos els uns als altres a encertar i, en aquesta tasca, comptem de manera especial amb la guia del Papa, cap del Col·legi apostòlic.

El Concili Vaticà II (1962-65) ens va dir de moltes maneres que viure la fe en les promeses de Déu i viure la caritat ens porta a comprometre'ns en la construcció d'un món digne de l'home (GS 34.38-40.43). I, després, el Concili Provincial Tarraconense (1995) demanava revitalitzar la comunitat cristiana en la perspectiva de la missió, ajudant a refer l'experiència de Déu. En fidelitat a aquests plantejaments, la nostra Diòcesi ha volgut anar traduint-los pastoralment amb iniciatives dirigides a: la revitalització de les comunitats cristianes, prioritzant la comunió eclesial (entre tots) i establint ponts de diàleg amb la societat (per al bé de tothom); prestant una particular atenció a la religiositat popular i oferint possibilitats de formació als batejats i agents de pastoral, amb especial profunditat (IREL).

Tot això i més ho presentaré al papa Francesc en nom i representació vostra, aquests primers dies del mes de març, gaudint una vegada més de la proximitat del Successor de Pere, sentint-nos confirmats en la fe, enfortits en la comunió eclesial, impulsats a un nou i més vigorós compromís apostòlic i cridats a revifar les nostres arrels cristianes.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

■ JOSÉ LUIS REDRADO

Tasca hospitalària

La revista *Labor Hospitalaria* (LH) és una publicació de la província d'Aragó-Sant Rafael de l'Orde de Sant Joan de Déu que neix el 1948. Des de 1969 s'adreça a un públic especialment sanitari i tracta temes d'humanització, pastoral i ètica de la salut. LH és de difusió mundial i a partir d'enguany posa a l'abast un *microsite* dins el web corporatiu (www.ohsjd.es), on es pot trobar de manera gratuïta el seu fons documental, des de 1972. El Gmà. José Luis Redrado és secretari del Pontifici Consell per a la Pastoral dels Agents Sanitaris del Vaticà de fa 25 anys, bisbe d'Ófena i director d'LH.

Com neix i evoluciona la revista?

L'any 1968 neix a la província d'Aragó-Sant Rafael un moviment de renovació i, entre altres accions, s'acorda convertir la revista —que era des de 1948 un òrgan intern— en un mitjà extern, amb subscriptors i nous continguts. LH va començar a ser portaveu d'un canvi en la pastoral de la salut a Espanya. Hi havia un grup amb inquietuds noves sobre aquestes matèries.

Què tracta LH?

A banda de les tres seccions fixes, la revista ofereix cada any un monogràfic en col·laboració amb el Departament de Pastoral de la Salut de la CEE i el Centre Borja de Bioètica. LH ha publicat temes com els drets del malalt, la planificació familiar, la mort i els moribunds, l'hospital catòlic, la família del malalt, el voluntariat, Església i salut, el poder curatiu de la fe, el bon samarità, els tanatoris...

Quins són els objectius de futur?

Volem continuar oferint al món sanitari la riquesa i l'experiència que aquest món de la salut i de la malaltia generen.

Òscar Bardají i Martín

HISTORIA DE LA CARIDAD

Charles de Foucauld y sus seguidores

Charles de Foucauld fue uno de los personajes más sugestivos de la época contemporánea. Murió asesinado en el desierto de Tamanrasset el 1 de diciembre de 1916, sin tener un solo discípulo. El lazo de unión entre Foucauld y su descendencia espiritual fue René Voillaume, un personaje fascinante imbuido de los escritos y del espíritu de aquel solitario asesinado en el desierto de Argel, que fue capaz de traducir en grupos de espiritualidad y acción las intuiciones del P. Charles.

Los *pequeños hermanos de Jesús* viven en pequeñas comunidades, en fraternidades de hermanos y sacerdotes en igualdad de condiciones, que trabajan como obreros y viven en comunidad una vida contemplativa (adoración eucarística). También hay comunidades femeninas.

Están convencidos de que es preciso «ir a Nazaret», vivir la vida oculta de Jesús hoy. Desde la cercanía con los pobres —en barrios pobres— viven la proximidad, la convivencia, la amistad, el amor compartido. No predicán, pero no ocultan su condición. Se trata de «ver en cada humano un hermano». Viven de su trabajo y comparten con sencillez los problemas de sus vecinos. Es decir, no se alejan del pueblo, sino que se acercan y mezclan con ellos. Son seguidores de Cristo pobre y oculto en *el corazón de las masas* (título de uno de los libros de René Voillaume).

Es verdad que tienen más admiradores que vocaciones, pero, en nuestra Iglesia actual, siguen siendo un punto de referencia espiritual importante.

Juan María Laboa

(Por sus frutos los conoceréis.
Historia de la caridad en la Iglesia,
Editorial San Pablo)

SER PADRES

Qué hacer con los celos

Que a nadie le quepa duda de que los celos son unos sentimientos normales cuando hay varios hermanos. Basta que haya dos hijos en una familia para que se plantee alguna forma de rivalidad que conduzca a tener celos.

Los celos son la primera experiencia que recibe el niño de la competitividad social, que, en este caso, se desarrolla en el microcosmos que es la familia. Y son una experiencia perfectamente constructiva. Que no lo sean depende casi siempre de la actitud de los padres y demás familiares, que pueden convertir la competencia natural entre hermanos en celos ansiosos y hostiles.

Es fundamental que el niño tenga la seguridad de que sus padres no le retirarán el afecto cuando nazcan otros hermanos. Aviso a los abuelos, tíos y otros familiares: no se dejen llevar por *favoritismos* hacia determinados nietos, sobrinos, ahijados, etc. No olviden que los celos patológicos, es decir, los que hacen auténtico daño en el desarrollo psicoemocional del niño, se deben casi siempre a un desequilibrio y a un reparto injusto del afecto y de la atención de los adultos de su entorno. No cree rivalidad ni comparaciones entre los hijos. Enséñeles a compartir las cosas. Trate a cada uno de sus hijos como si fuese hijo único. A mí me ha dado buen resultado.

Dr. Paulino Castells

(Consejos del doctor para padres principiantes,
Edicions 62, Barcelona)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La primera visita *ad limina*

La visita *ad limina Apostolorum* és la visita que tots els bisbes catòlics han de fer, cada cinc anys, a Roma. Compren el pelegrinatge a les tombes dels apòstols Pere i Pau com a expressió de comunió eclesial i la trobada amb el bisbe de Roma —el Papa— com a successor de sant Pere. Inclou també informar sobre la situació de l'Església en la diòcesi que cada bisbe té encomanada.

La primera visita *ad limina* apareix en la carta de sant Pau als Gàlates: «Més tard, al cap de tres anys, vaig pujar a Jerusalem per conèixer Cefes, i vaig passar quinze dies amb ell (*Ga 1,18*)». Durant aquesta visita, Pau va explicar a Pere (i a Jaume) les dificultats que va trobar en algunes zones de la Judea... Aquesta pot ser considerada la primera trobada d'ajut recíproc i d'acarament sobre temàtiques particulars. Les visites *ad limina Apostolorum*, és a dir, als sepulcres de sant Pere i sant Pau, a Roma, són una ocasió privilegiada de comunió pastoral i aporten un enriquitment d'experiències al ministeri del Papa. Cada cop són més ben valorades pel Sant Pare i pels bisbes.

P. Ignasi Ricart, claretià

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

3. ■ **Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [1Pe 1,3-9 / SI 110 / Mc 10,17-27]. Sant Medir, pagès mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.
4. ■ **Dimarts** [1Pe 1,10-16 / SI 97 / Mc 10,28-31]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Luci I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capító, bisbes i mrs.
5. ■ **Dimecres de Cendra** [Jl 2,12-18 / SI 50 / 2Co 5,20-6,2 / Mt 6,1-6.16-18]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, màrtir; sant Josep Joan de la Creu, religiós franciscà; santa Olívia, verge i màrtir; sant Luperc, màrtir.
6. ■ **Dijous** [Dt 30,15-20 / SI 1 / Lc 9,22-25]. Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Taragona reconquerida; sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.
7. ■ **Divendres** [Is 58,1-9a / SI 50 / Mt 9,14-15]. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203); sant Teòfil, bisbe.
8. ■ **Dissabte** [Is 58,9b-14 / SI 85 / Lc 5,27-32]. Sant Joan de Déu (1495-1550), rel. portuguès, fundador a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers; sant Veremon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, màrtir.
9. ■ **† Diumenge vinent**, I de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Gn 2,7-9;3,1-7 / SI 50 / Rm 5,12-19 (o bé: Rm 5,12.17-19) / Mt 4,1-11]. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fund. oblates benedictines; sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV); sant Dagobert, laic.

DIUMENGE VIII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura d'Isaïes (Is 49,14-15)

Sió diu: «El Senyor m'ha abandonat, el meu Déu s'ha oblidat de mi». ¿Creus que una mare s'oblidarà del nen que té al pit, i no s'apiadarà del fill de les seves entranyes? Però, ni que alguna se n'oblidés, jo no m'oblidaria mai de tu.

▶ Salm responsorial (61)

R. *Només en Déu reposa la meva ànima.*

Només en Déu reposa la meva ànima, / d'ell em ve la salvació. / Només ell és la roca que em salva, / és el castell on em trobo segur. R.

Reposa només en Déu, ànima meva, / d'ell em ve tota esperança. / Només ell és la roca que em salva, / és el castell on em trobo segur. R.

En Déu tinc la salvació i la glòria, / és la meva roca inexpugnable; / trobo en Déu el meu refugi. / Vosaltres, poble reunit, confieu en ell, / esplaieu davant d'ell el vostre cor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 4,1-5)

Germans, que la gent no vegi en nosaltres més que uns servidors de Crist, administradors del que Déu s'ha proposat. Doncs bé, dels administradors l'únic que n'esperem és que siguin fidels. A mi, el que menys em preocupa és que em judiqueu vosaltres o qualsevol tribunal humà. Ni tan sols jo no em judico. La meva consciència no m'acusa de res, però això no vol dir que jo sigui irreprensible. El meu jutge és el Senyor. Per tant, no judiqueu res abans d'hora. Espereu que vingui el Senyor: ell farà llum sobre tot allò que s'amaga en les tenebres, i farà conèixer les intencions de cada cor. Llavors, l'elogi que es mereix cadascú vindrà de Déu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 6,24-34)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Ningú no pot servir dos amos: Si estima l'un, no estimarà l'altre, si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses. Per això us dic: No us neguitegeu per la vostra vida, pensant què menjareu o què beureu, ni pel vostre cos, pensant com us vestireu. ¿No val més la vida que el menjar, i el cos, més que el vestit? Mireu els ocells que volen lliures pels aires: no sembren, ni seguen, ni guarden res als graners, però els alimenta el vostre Pare celestial. ¿I no valeu més vosaltres que ells? ¿Qui de vosaltres, per més que es neguitegi, és capaç d'allargar, ni un minut, el temps de la seva vida? I pel que fa al vestit, ¿per què us neguitegeu? Mireu com creixen els lliris dels prats: no treballen ni filen, però us asseguro que ni Salomó, amb tota la seva magnificència, no es vestia com cap d'aquests. I si Déu vesteix així l'herba dels prats, que hi és avui i demà ja la tiren al foc, ¿com no ho farà encara més amb vosaltres, gent de poca fe? Per tant, no us neguitegeu pensant què menjareu, o què beureu, o com us vestireu. Anar darrera de tot això, és propi dels pagans. El vostre Pare celestial sap molt bé la necessitat que en teniu. Busqueu per damunt de tot el Regne de Déu i ser justos tal com ell vol, i tot això us ho donarà de més a més. No us neguitegeu, doncs, pensant en demà. El demà ja tindrà les seves preocupacions. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps.»

▶ Lectura del libro de Isaïes (Is 49,14-15)

Sió decia: «Me ha abandonado el Señor, mi dueño me ha olvidado.» ¿Es que puede una madre olvidarse de su criatura, no conmoverse por el hijo de sus entrañas? Pues, aunque ella se olvide, yo no te olvidaré.

▶ Salmo responsorial (61)

R. *Descansa sólo en Dios, alma mía.*

Sólo en Dios descansa mi alma, / porque de él viene mi salvación; / sólo él es mi roca y mi salvación; / mi alcázar: no vacilaré. R.

Descansa sólo en Dios, alma mía, / porque él es mi esperanza; / sólo él es mi roca y mi salvación, / mi alcázar: no vacilaré. R.

De Dios viene mi salvación y mi gloria, / él es mi roca firme, / Dios es mi refugio. / Pueblo suyo, confiad en él, / desahogad ante él vuestro corazón. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 4,1-5)

Hermanos: Que la gente sólo vea en nosotros servidores de Cristo y administradores de los misterios de Dios. Ahora, en un administrador, lo que se busca es que sea fiel. Para mí, lo de menos es que me pidáis cuentas vosotros o un tribunal humano; ni siquiera yo me pido cuentas.

La conciencia, es verdad, no me remuerde; pero tampoco por eso quedo absuelto: mi juez es el Señor. Así, pues, no juzguéis antes de tiempo: dejad que venga el Señor. Él iluminará lo que esconden las tinieblas y pondrá al descubierto los designios del corazón; entonces cada uno recibirá la alabanza de Dios.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 6,24-34)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Nadie puede estar al servicio de dos amos. Porque despreciará a uno y querrá al otro; o, al contrario, se dedicará al primero y no hará caso del segundo. No podéis servir a Dios y al dinero. Por eso os digo: No estéis agobiados por la vida, pensando qué vais a comer o beber, ni por el cuerpo, pensando con qué os vais a vestir. ¿No vale más la vida que el alimento, y el cuerpo que el vestido? Mirad a los pájaros: ni siembran, ni siegan, ni almacenan y, sin embargo, vuestro Padre celestial los alimenta. ¿No valéis vosotros más que ellos?

¿Quién de vosotros, a fuerza de agobiarse, podrá añadir una hora al tiempo de su vida? ¿Por qué os agobiáis por el vestido? Fijaos cómo crecen los lirios del campo: ni trabajan ni hilan. Y os digo que ni Salomón, en todo su fasto, estaba vestido como uno de ellos. Pues, si a la hierba, que hoy está en el campo y mañana se quema en el horno, Dios la viste así, ¿no hará mucho más por vosotros, gente de poca fe? No andéis agobiados, pensando qué vais a comer, o qué vais a beber, o con qué os vais a vestir. Los gentiles se afanan por esas cosas. Ya sabe vuestro Padre del cielo que tenéis necesidad de todo eso. Sobre todo buscad el reino de Dios y su justicia; lo demás se os dará por añadidura. Por tanto, no os agobiéis por el mañana, porque el mañana traerá su propio agobio. A cada día le bastan sus disgustos.»

El Redemptor. Pintura d'El Greco, Museu d'El Greco (Toledo) (En el quart centenari de la mort del pintor a Toledo, el 7/04/1614)

☺) Aquesta imatge parla

COMENTARI

La justícia del Regne

El text de Mateu ofereix avui dos temes desiguals i diferents. El primer, molt breu, és una exhortació directa basada en l'experiència a no intentar servir dos amos. Lluc la té després de la paràbola de l'administrador infidel, un lloc més adient (Lc 16,1-13). Mateu l'ha enllaçat, formalment, amb el que ve a continuació: «per això us dic», però els temes són diferents.

El gruix del text d'avui sobre la preocupació pel menjar i pel vestir ve de la segona font sinòptica (Q). De fet, els textos de Mateu i Lluc són pràcticament idèntics. Això ajuda a entendre el sentit d'aquesta exhortació a no viure preocupats

pel menjar i pel vestir. La segona font sinòptica, pel que sabem, era com un *vademecum* dels missioners cristians itinerants de Palestina. En aquest context s'entén molt bé que la preocupació dels missioners itinerants fos el menjar i el vestir. Les metàfores dels lliris dels camps i dels ocells lliguen molt bé amb aquest context. Per tant, l'exhortació a no preocupar-se pel menjar i pel vestir enllaça de ple amb el tarannà dels missioners itinerants, de manera que aquesta exhortació podia tenir un sentit molt fort en la segona font sinòptica. L'origen del text és, doncs, prou clar.

Tanmateix, quan Mateu la incorpora al sermó de la muntanya, el text pren un aire molt més lligat a la proclamació del Regne. L'accent és aquí

molt més fort. Déu és el qui està a la base de tota la vida dels seguidors de Jesús. El Pare del cel és el més interessat en la difusió del missatge del Regne. Per això l'exhortació és a preocupar-se pel Regne, a fer les obres que corresponen al projecte de Déu, és a dir, a realitzar les obres del Regne que són les «bones obres». En una paraula, buscar de realitzar el que Mateu anomena la «justícia» del Regne (6,33; cf. Mt 5,6.10.20; 6,1 i també 3,15). Però l'accent més gruixut és que tot ve del Pare del cel. El protagonista de la implantació del Regne és el Pare del cel. Aquest és el fonament últim de la confiança a la qual se'n exhorta.

Oriol Tuñí, SJ

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea d'Evangelització

Delegació diocesana d'Apostolat Seglar

La Delegació d'Apostolat Seglar té com a finalitat aglutinar, coordinar i potenciar un laicat conscient, corresponsable i evangelitzador.

Què fem?

- Coordinar els diferents grups i comunitats dins la delegació, facilitant iniciatives comunes d'evangelització i de presència en la societat dels laics i laiques.
- Coordinar activitats i campanyes, per cercar un treball de conjunt, així com, l'entesa amb les diferents delegacions diocesanes.
- Convocar, conjuntament amb el Consell de l'Acció Catòlica, la trobada dels moviments, grups, comunitats i en definitiva, tot el laicat, al voltant de la Pentecosta.
- Animar a la formació permanent, bé sigui dins dels propis moviments, bé sigui en l'àmbit diocesà (IREL).
- Ser present dins de la Comissió Interdiocesana d'A.S. de Catalunya.
- Participar anualment a la trobada de delegats de la CEAS.

Com ho fem?

Respectant les dinàmiques de cada moviment, especialitzat o no, de cada grup, que genèricament tenen a veure amb la revisió de vida:

- Veure: percebre amb sensibilitat la realitat, comprendre els problemes, les situacions d'injustícia, les seves causes.
- Jutjar: discernir què és i què no és projecte de Déu vers l'home i el món, descobrir els valors evangèlics i els criteris de la D. S. de l'Església.
- Actuar: comprometre's en accions concretes vers l'eliminació de desigualtats i d'estructures injustes i la consecució de la transformació de la societat en direcció a la concreció dels valors evangèlics.

Fent nostres els objectius pastorals del nostre bisbat.

Joan Carles Nicuesa Vilardell

Nomenaments

El Sr. Bisbe ha fet els següents nomenaments:

- Sr. Josep Antoni de la Fuente Vilches, secretari general de Càritas Diocesana i membre del Consell Diocesà de Càritas de Lleida.
- Sra. Montse Claveria Quintillà, directora del programa de Comunicació, Sensibilització i Denúncia.
- Sra. Montse Calvet Farreres, directora del programa d'Habitatges d'Inclusió.
- Sra. Maria Carmen Cancho Victorio, directora del programa de Formació Voluntariat.
- Sra. Maria Teresa Betriu Miquel, representant de la CP d'Artesa de Lleida, al Consell Diocesà de Càritas de Lleida.
- Sra. Adelina Gay Solana, representant de la CP de Pont de Suert, al Consell Diocesà de Càritas de Lleida.
- Sra. Mari Carmen Blanch Llagostera, representant de la CP de la Unitat Pastoral Magdalena-El Pilar, al Consell Diocesà de Càritas de Lleida.
- Mn. Xavier Navarro Llesta, rector de les parròquies d'Àger i la seva Vall.

Unió Eucarística Reparadora

El Grup de Lleida de UNER ha preparat una trobada en la nostra diòcesi per al 7 de març. Es realitzarà a partir de les 9.45 h a la Casa d'Acció Catòlica, a l'Av. Blondel 11. La trobada constarà d'una xerrada que impartiran Oliva Díaz Sánchez, presidenta d'UNER de

Palència i membre de la direcció nacional, i Elizabeth Acosta, de la Missió Eucarística de Natzaret. Després de l'Eucaristia i exposició i reserva del Santíssim, a les 12.30 h prosseguiran els actes amb la projecció de la pel·lícula *Maria de Natzaret*, seguida de cine-fòrum. S'acabarà amb un dinar de germanor.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de St. Pere

De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Dissabtes de 10 a 14 h

- **Diumenge, 2 de març:**
—Visita *ad limina*, del 2 al 8 de març.
- **Dimecres, 5 de març. Dimecres de Cendra:**
—19 h, Via Crucis.
—19.30 h, Eucaristia.
- **Divendres, 7 de març:**
—22.30 h, Adoració al Santíssim. A la parròquia de Sant Martí.
- **Diumenge, 9 de març:**
—19.30 h, Eucaristia a la Catedral. Ritus d'elecció dels catecúmens.

Els catequistes de l'Arxiprestat de Gardeny es reuneixen

A primers de febrer ha tingut lloc a la parròquia de Sant Ignasi una trobada de formació de catequistes. Ens vam aplegar un bon nombre. La formació va anar a càrrec del consiliari de Catequesi del l'Arxiprestat, el P. Joan Suñol, qui ens va explicar com realitzar una sessió de catequesi utilitzant el mètode PIERA, és a dir, seguint els següents passos: Presentació, imatge activa, extracció de la idea (missatge), repetició i aplicació. També va destacar que de cada sessió l'infant ha de sortir amb una única idea, que pugui dur a la pràctica. D'aquesta manera la catequesi entra més profundament i es fa més participativa, àgil i comprensible. El catequista ha de fer una preparació prèvia orant de la sessió. Després d'una reunió per grups vam acabar amb una molt rica posada en comú.

Trini Catalán

AYUDANDO A VIVIR

Vamos a encontrarnos con Pedro

A demás de otros encuentros con el Papa que los obispos tenemos ocasión de vivir por diferentes motivos, hay uno más oficial y sistemático que tenemos que cumplir periódicamente con aquel que ha recibido del Señor el encargo y la capacidad de confirmar a sus hermanos (Lc 22, 32). Oficialmente se llama «Visita ad limina apostolorum» (al umbral de los apóstoles) y en ella presentamos la situación de nuestras Iglesias diocesanas, manteniendo un valioso intercambio sobre la preocupación por la vitalidad de la Iglesia, los retos y dificultades, las inquietudes y esperanzas de nuestra acción pastoral. Es una buena manera de fortalecer los vínculos estrechísimos que nos unen con la Sede Apostólica.

El obispo de Roma, sucesor del apóstol Pedro, es el Pastor universal, principio y fundamento visible de la comunión y de la unidad de la Iglesia, y el papa Francisco lo está cumpliendo de una manera admirable, ejerciendo la caridad pastoral y guiando al Pueblo de Dios. De hecho, muchos lo están valorando, incluidos los no creyentes, y aprecian la

autoridad moral y el servicio impagable que el Papa presta al mundo defendiendo los derechos humanos, la dignidad de la persona y la causa de la paz.

Muchas cosas han cambiado en el ámbito social, económico y también religioso, dando paso a formas de pensar y vivir que nos afectan a todos y que a todos nos interesa iluminar evangélicamente. Los obispos, atendiendo los problemas y expectativas de nuestras comunidades, nos sentimos interpelados ante estas nuevas situaciones a procurar acompañar a los hermanos con iniciativas pastorales adecuadas. Tenemos que ayudarnos unos a otros a acertar y, en esta tarea, contamos de manera especial con la guía del Papa, cabeza del Colegio apostólico.

El Concilio Vaticano II (1962-65) nos dijo de muchas maneras que vivir la fe en las promesas de Dios y vivir la caridad nos lleva a comprometernos en la construcción de un mundo digno del hombre (GS 34.38-40.43). Y después, el Concilio Provincial Tarraconense (1995) pedía revitalizar la comunidad cristiana en la perspectiva de la misión, ayu-

dando a rehacer la experiencia de Dios. En fidelidad a estos planteamientos, nuestra Diócesis ha querido ir traduciéndolos pastoralmente con iniciativas dirigidas a: la revitalización de las comunidades cristianas, priorizando la comunión eclesial (entre todos) y estableciendo puentes de diálogo con la sociedad (por el bien de todos); prestando particular atención a la religiosidad popular y ofreciendo posibilidades de formación a los bautizados y a los agentes de pastoral, con especial profundidad (IREL).

Todo esto y más lo presentaré al papa Francisco, en estos primeros días del mes de marzo, en nombre y representación vuestra, disfrutando una vez más de la proximidad del Sucesor de Pedro, sintiéndonos confirmados en la fe, fortalecidos en la comunión eclesial, impulsados a un nuevo y más vigoroso compromiso apostólico y llamados a reavivar nuestras raíces cristianas.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Píris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737